

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 7135

Doknr.
283888

Dato
19-08-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 9. juli 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 635 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 635:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen omdelt som bilag 322 (fortroligt) om myndighedsansvar ifm. hjemgivelse fra en tvangsanbringelse, herunder redegøre for reglerne ifm. med udlevering af et barns personlige ejendele ved hjemgivelse?”

Svar:

Udvalget beder mig kommentere en henvendelse fra en mor i en konkret sag om hjemgivelse af et barn, der har været anbragt uden for hjemmet, jf. det fortroligt omdelte SOU bilag 322. Henvendelsen giver indtryk af en kompleks sag og et svært samarbejde mellem en kommune, en netværksplejefamilie og forældremyndighedsindehaver i forbindelse med hjemgivelsen. Det gør naturligvis indtryk, for i sidste ende er det barnet, der risikerer at komme i klemme.

Da jeg ikke har nærmere kendskab til omstændighederne og de faglige vurderinger i den konkrete sag, finder jeg det rigtigst ikke at kommentere yderligere på sagen. Jeg skal i den forbindelse bemærke, at jeg som minister ikke kan træffe afgørelse i konkrete sager om børn og unge eller pålægge en anden myndighed at træffe en bestemt afgørelse i en sådan sag. Jeg kan i stedet vejlede generelt om servicelovens regler om hjemgivelse.

Jeg kan således oplyse, at en anbringelse uden for hjemmet såvel som andre støtteforanstaltninger skal ophøre, når formålet er opnået, når foranstaltningen ikke længere opfylder sit formål, eller når den unge fylder 18 år.

Når der er tale om en anbringelse uden for hjemmet efter reglerne i serviceloven, kan et anbragt barn eller ung først hjemgives, når der er truffet afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde. Hjemgivelsesperioden kan vare op til 6 måneder, og kun i særlige tilfælde kan kommunen beslutte, at der ikke skal være en hjemgivelsesperiode.

Reglerne om hjemgivelsesperiode er fastsat for at hindre, at en hjemgivelse sker pludseligt og uden forberedelse, så den er til skade for barnets eller den unges trivsel og udvikling. Med fastsættelsen af en hjemgivelsesperiode får kommunen samtidig mulighed for at tilrettelægge hjemgivelsen. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om der er behov for støtte til barnet eller den unge eller forældrene efter hjemgivelsen.

Forud for ophør af en anbringelse skal kommunen således revidere handleplanen og angive det videre forløb for barnet. Det skal sikre, at et barn eller ung ikke hjemgives,

før der er taget stilling til det videre forløb og planlagte tiltag, når barnet eller den unge kommer hjem.

Ved hjemgivelsen af barnet eller den unge, skal barnet eller den unge naturligvis have sine personlige ejendele og papirer m.v. med sig. Dette er ikke særskilt reguleret i serviceloven og vil som udgangspunkt skulle ske i dialog og samarbejde mellem barnet eller den unge, forældremyndighedsindehaveren, anbringelsesstedet og kommunen. Der er ikke i serviceloven hjemmel til at gennemtvinge udlevering personlige ejendele og andre effekter.

For så vidt angår politimæssige, fogedretlige eller strafferetlige forhold, skal jeg henvise til Justitsministeriet.

Med venlig hilsen

Astrid Krag